

POSTANOWIENIE Z DNIA 26 PAŹDZIERNIKA 2006 R.
I KZP 25/06

W wypadku wniesienia zażalenia, w trybie określonym w zdaniu drugim art. 460 k.p.k. w części do średnika, uzasadnienia nie sporządza się, chyba że wraz z zażaleniem złożony zostanie wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Przewodniczący: Prezes SN L. Paprzycki.

Sędziowie SN: J. Skwierawski, J. Sobczak (sprawozdawca).

Prokurator Prokuratury Krajowej A. Herzog.

Sąd Najwyższy w sprawie Rudolfa L., po rozpoznaniu przedstawionego na podstawie art. 441 § 1 k.p.k. przez Sąd Okręgowy w T., postanowieniem z dnia 4 lipca 2006 r. zagadnienia prawnego wymagającego zasadniczej wykładni ustawy:

„Czy samo zaskarżenie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych zawartego w wyroku na podstawie art. 460 k.p.k. w przypadku braku wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku celem wniesienia apelacji – obliguje Sąd pierwszej instancji do sporządzenia uzasadnienia tegoż rozstrzygnięcia (w przedmiocie kosztów sądowych), a jeżeli tak, to w jakim terminie?”

p o s t a n o w i ł odmówić podjęcia uchwały.

UZASADNIENIE

Przedstawione przez Sąd Okręgowy w T. zagadnienie prawne wyłoniło się w następującej sytuacji procesowej.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w D. z dnia 12 czerwca 2006 r., rozstrzygnięto prawomocnie kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego Rudolfa L. za przestępstwo określone w art. 262 § 2 k.k. W terminie przewidzianym w art. 460 k.p.k. prokurator wniósł zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zawarte w wyroku, które Sąd Rejonowy przedstawił Sądowi Okręgowemu bez sporządzenia uzasadnienia.

Sąd Okręgowy w T., orzekając jako sąd odwoławczy, na posiedzeniu w dniu 4 lipca 2006 r. uznał, że przy rozpoznaniu zażalenia prokuratora Prokuratury Rejonowej wyłoniło się zagadnienie prawne sformułowane na wstępie, które w trybie art. 441 § 1 k.p.k. przekazał do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu.

Prokurator Prokuratury Krajowej, pismem z dnia 24 sierpnia 2006 r., wniósł o odmowę podjęcia uchwały. Zdaniem Prokuratora, przedstawione Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne nie ma, w istocie, związku z rozpoznawaniem przez sąd odwoławczy zażalenia wniesionego w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pytanie prawne przedstawione przez Sąd Okręgowy w T. nie odpowiada warunkom określonym w art. 441 § 1 k.p.k. Na temat tych warunków wypowiedział się wielokrotnie Sąd Najwyższy, prezentując jednolite stanowisko, aprobowane w piśmiennictwie, zgodnie z którym: zagadnienie prawne może być sformułowane tylko wówczas, gdy wyłoni się przy rozpoznawaniu środka odwoławczego; musi wystąpić istotny problem interpretacyjny, związany z wykładnią przepisu, który w praktyce sądowej jest rozbieżnie interpretowa-

ny, albo też przepisu sformułowanego wadliwie lub niejasno; przedstawione zagadnienie prawne musi wymagać „zasadniczej wykładni ustawy”, czyli odnosić się do sytuacji, w której przepis umożliwia rozbieżne interpretacje, co byłoby niekorzystne dla funkcjonowania prawa w praktyce; istnieje związek między ustaleniami faktycznymi, dokonany w danej sprawie, a treścią pytania prawnego, przy czym wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych jest niezbędne dla rozstrzygnięcia sprawy; przedmiotem pytania prawnego nie może być sposób rozstrzygnięcia sprawy lub konkretnej sytuacji procesowej, gdyż zadaniem Sądu Najwyższego, działającego na podstawie art. 441 k.p.k., jest dokonywanie „zasadniczej wykładni ustawy”, a nie rozstrzyganie konkretnych „kazuśów”, bądź udzielanie porad, jak należy postąpić w określonej sytuacji (zob.: R.A. Stefański: Instytucja pytań prawnych do Sądu Najwyższego w sprawach karnych, Kraków 2001, s. 254-261, 352-371, a także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2003 r., I KZP 42/02 oraz z dnia 26 lutego 2004 r., I KZP 41/03 – orzeczenia niepublikowane).

Sąd Okręgowy, formułując pytanie prawne, nie wskazuje na wątpliwości związane z wykładnią art. 460 k.p.k., na występowanie rozbieżności w orzecznictwie, czy odmiennych wypowiedzi w piśmiennictwie. Zadaniem Sądu Najwyższego, orzekającego w trybie art. 441 k.p.k., nie jest rozwiązywanie nawet najistotniejszych wątpliwości o charakterze abstrakcyjnym, lecz wyjaśnianie konkretnych zagadnień prawnych wymagających zasadniczej wykładni ustawy, a wyłaniających się przy rozpoznawaniu środków odwoławczych. Przepis art. 460 k.p.k., w części, której dotyczy pytanie przedstawione przez Sąd Okręgowy, sformułowany jest jasno i nie może budzić wątpliwości – w wypadku wniesienia zażalenia, w trybie określonym w zdaniu drugim art. 460 k.p.k. w części do średnika, uzasadnienia nie sporządza się, chyba że wraz z zażaleniem złożony zostanie wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku.